

mange andre steder, hvor vi netop opfordrer virksomheder til at lave miljøstyring og interessere sig for, hvad der kommer ind, hvad der går ud, og hvor de forskellige stoffer bliver af. Det er dog det, vi er optaget af alle andre steder i samfundet.

Når Det Konservative Folkeparti så er særlig optaget af det her spørgsmål, så er det, fordi vi er klar over, at vi har et problem med vore vandløb. Vi har nogle af de ringeste vandløb i Europa. Det skal vi være de første til at beklage, og det vil vi gerne være med til at gøre noget ved.

Og netop spørgsmålet om, hvad der kommer ud i vandløbene fra andre kilder, er interessant her, hvis vi skal lave en forbedring, og jeg synes, det passer meget smukt i forlængelse af det, vi ser på det område, hvor man prøver at begrænse udledningerne fra landbruget, som udleder og ødelægger en recipient.

Jeg synes, at man skulle tænke sig om, og hvis man ikke kan stemme for det nu, så kunne man arbejde videre med det og komme tilbage med en løsning, vi kan bruge, for det er et princip, vi bruger mange steder med stor succes.

Jeg synes også, dambrugerne har været dygtige, som hr. Henning Urup understregede det. De har jo levet op til vandmiljøplanen langt bedre, end vi havde forventet, og mere end nogen, selv dambrugets værste fjender, havde troet muligt. De har gennemført en teknologisk udvikling, og den proces, de er inde i med produktudvikling, skal vi ikke sætte i stå; den skal vi sørge for at fremme. Med den måleteknik, vi udvikler alle andre steder på grundvand, og det ene og det andet og det tredje, så kan det ikke være svært at gå i gang på det her område.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Det er jo et underligt forslag, vi skal stemme om senere. Hvorfor er det et underligt forslag? Jo, fordi der heri er en opfordring til at gøre noget, som allerede er i gang, og som allerede foregår.

Da man fremsendte forslaget, var udkast til vejledning ude til høring i dambrugserhvervet. Nu, hvor man vil stemme om det, har vi fået alle svarene ind, og Miljøstyrelsen har holdt møde med Dansk Dambrugerforening og er ved at bearbejde de indkomne svar og prøver at forholde sig til de ønsker, der er fra erhvervet.

Det er klart, at et centralt punkt er, på hvilken måde dambrugene skal reguleres. Der er igen mange år indsamlet en betydelig viden om

miljøforholdene ved de enkelte dambrug ved anvendelsen af kendte foder mængder.

Foderreguleringen er den bedste og billigste løsning for det store flertal af dambrug, som fortsat ønsker at producere i et traditionelt jorddambrug. Derfor vil denne reguleringsmåde selvfølgelig stadig skulle være en mulighed for dette meget store antal traditionelle dambrug. Derudover kan – jeg siger med vilje kan – en regulering af udledningen være en mulighed på nogle af de større dambrug. Hvis et dambrug vil reguleres alene på udledningen fra dambruget, skal amtet først fastsætte det udledningsniveau, der kan tillades ud fra de konkrete forhold, og derefter beregne den tilladte udledning ud fra et tilstrækkeligt antal analyser.

Danmarks Miljøundersøgelser, som virkelig er vores sagkyndige på det her område, har ud fra et repræsentativt udsnit af de eksisterende dambrug beregnet, at 52 puljede ugeprøver er nødvendigt, når såvel retssikkerhed som faglig statistisk sikkerhed skal være forsvarlig.

I den undersøgelse er der ikke taget hensyn til eventuelle tekniske forbedringer, som kunne nedbringe det nødvendige antal analyser. Miljøstyrelsen tænker derfor på at bede DMU undersøge, om antallet af analyser kan nedbringes, hvis et dambrug nedbringer variationen i indløbsvandet, som er en af årsagerne til det høje antal analyser.

I den forbindelse vil jeg gerne sige, at Dansk Ingeniørforenings anvisning for udledningsanalyser netop gælder anlæg med meget, meget færre variable end dem, der gælder for traditionelle dambrug. Metoden vil derfor kunne blive relevant for eventuelt ombyggede dambrug i fremtiden, og derfor er det selvfølgelig uklogt at indskibe sig på det her, før man er færdig med den igangværende revision af Ingeniørforeningens anvisning.

Vi skal have det faglige grundlag i orden, før vi eventuelt træffer beslutning om at gå over til en ny analysemetode. Dette at kaste sig hovedkulds ud fra timetervippen uden at ane, om der er vand i bassinet, er ikke nogen klog fremgangsmåde.

Der skal ikke herske tvivl om, at vi selvfølgelig er positivt indstillet over for, at man i højere grad end ved den hidtidige regulering efter dambrugsbekendtgørelsen kan regulere de dambrug, der måtte ønske det, på udledningen, men det forudsætter, at man kan finde en forsvarlig måde hertil, og at godkendelsesmyndig-